

A FINN ERDÉSZETI
KUTATÓ INTÉZET

HELSINKI 1982

TARTALOMJEGYZÉK

Miért végzünk erdészeti kutatásokat?	1
Az intézet feladatai	2
Az intézet fejlődése	3
Irányítás	4
Személyzet	5
Kutatási tevékenység	5
Talajtan osztály	5
Lápkutatási osztály	6
Erdőművelési osztály	7
Erdészeti genetika osztály	7
Erdővédelmi osztály	8
Erdészeti technológia osztály	8
Erdőleltározási osztály	9
Erdészeti gazdaságtan osztály	10
Matematikai osztály	11
Kutató- és kísérleti állomások	11
Kísérleti erdők	12
Információs és publikációs tevékenység	14

MIÉRT VÉGZÜNK ERDÉSZETI KUTATÁSOKAT?

A Finn Erdészeti Kutató Intézetet hatvan évvel ezelőtt létesítették. Az intézet és más szervezetek erőfeszítései eredményeképpen már sok értékes információ gyűlt össze a finn erdőkről és erdei javokról. Az 1970-es évek elején a Finn Erdészeti Kutató Intézet új probléma előtt állt: a finn erdőgazdaságnak az 1960-as években megkezdődött intenzív korszaka folytatódott. A következő ipari nyersfa-felhasználási adatokkal szemléltetjük a fejlődést (a hulladékfát nem tartalmazza):

év	felhasználás
1938	18,2 millió m ³
1950	17,5 "
1970	38,3 "
1976	33,9 "
1978	39,9 "

A megnövekedett nyersfa-szükségletet az erdőterületekről kellett fedezni, ezek összterülete viszont 12%-kal kisebb volt, mint a harmincas években. A nagyobb mennyiségű fát úgy kellett kitermelni, hogy a jövő század kitermelési lehetőségeit se veszélyeztessük. Ez nagy kihívást jelentett a finn erdészeti kutatás számára.

A gyakorlatban az erdőgazdaság intenzív fejlesztése elsősorban a fokozódó erdőjavítási munkákon keresztül valósul meg, melyek legfontosabb fajtái: az erdőművelés, a lecsapolás és a trágyázás. Amikor az erdők hozamát meg akarjuk növelni, ennek módszerét minden részletében értenünk kell. Az intenzív erdőgazdálkodás hatékonyabb kutatómunkát igényel a hagyományos kutatási területeken is, mint pl. talajtan, lárkutató, erdőművelés, erdőgazdaságtan, erdőleltározás, növedék- és hozamvizsgálat, az erdei munkák racionalizálása.

Az intenzív erdőgazdálkodás azonban új problémákat is szült. Ezek megoldása érdekében szükségessé vált, hogy az új kutatási területeken uttorfőmunkát végezzünk. Ilyen új terület pl. az erdővédelem és az erdei fák nemesítése.

Az energiaválságnak, amely az 1970-es évek közepén kezdődött, és az ebből származó gazdasági pangásnak része volt abban, hogy új kutatási területek jöttek létre, amelyek a fának energiaforrásként való felhasználási lehetőségeivel foglalkoznak. Lehetséges, sőt szükséges, hogy a meglévő erdőket hasznosítva a hagyományos erdőgazdálkodás mellett nagy mennyiségű tűzifát is termeljünk. Éppen ezért minél gyorsabban információkat kell szereznünk a tűzifa ki-termeléséről. Hosszabb távon pedig a speciális, rövid rotációs idejű ültetvényeken való energia-célú fatermelés lehetőségeit kell megtalálnunk.

AZ INTÉZET FELADATAI

A Finn Erdészeti Kutató Intézet a legfontosabb olyan szervezet Finnországban, amely erdészeti kutatásokkal foglalkozik. Az intézet közvetlenül a Mező- és Erdőgazdasági Minisztériumnak van alárendelve és tulajdonosa az állam; feladatait és szervezeti felépítését jogszabályban ill. törvényben írták elő 1976-ban.

A jogszabály kimondja: az Intézet feladata, hogy "kutatómunkájával elősegítse az erdészet fejlesztését, továbbá az erdei javak és az erdők célszerű felhasználását."

A törvény tovább pontosította a jogszabály által előírt feladatokat: eszerint az Intézet feladata

- 1/ kutatások és kísérletek lefolytatása a finn erdészet, továbbá az erdei javak és az erdők különböző hasznosítási módszereinek továbbfejlesztése érdekében;

- 2/ a kutatási eredmények publikálása, a fontosabb aktuális felfedezések népszerű formában történő bemutatása, továbbá a kapcsolattartás az e területen működő többi intézménnyel;
- 3/ kutatási lehetőségek biztosítása a kutatók és az egyetemi hallgatók számára;
- 4/ a nemzetközi erdőkutatói együttműködésben való részvétel;
- 5/ információk és javaslatok előterjesztése, amikor erre a kormány igényt tart;
- 6/ a kísérleti erdőkért és a természetvédelmi területekért való felelősségviselés;
- 7/ egyéb olyan megbízások teljesítése, melyeket számára előírnak vagy tőle megrendelnek.

Ilyen megbízás többek között a mérési kutatás, melyet a mérési törvény ír elő; az erdőrongálások megszüntetése érdekében a törvény által kirott felügyeleti kötelezettség; továbbá költségvetés készítése, amely az éves erdőadózás alapja.

AZ INTÉZET FEJLŐDÉSE

A Finn Erdészeti Kutató Intézetet 1917-ben alapították. Ekkor mindössze három kis osztálya volt: az erdőművelési, a mérési és leltározási, és a talajtan osztály. Az intézet az Országos Erdészeti Hivatal felügyelete alatt kezdte tevékenységét és csupán két és fél szoba állt rendelkezésére.

A harmincas évek eleje nagyon fontos időszak volt az intézet fejlődése szempontjából, ugyanis ekkor helyezték közvetlenül a Mező- és Erdőgazdasági Minisztérium irányítása alá. A huszas években az

erdészeti gyors fejlődésnek indult, és ez az intézet megnagyobbodásához vezetett, főként a harmincas években. Az ötvenes években tökéletesítették az intézet szervezeti felépítését és 1962-ben saját igazgatót kapott. Az igazgató feladatait korábban valamelyik osztályvezető professzor látta el. A hatvanas években több figyelmet fordítottak az erdészeti regionális problémákra és kutatóállomásokat hoztak létre. Ugyanakkor tökéletesítették az osztályokból álló szervezeti felépítést is. Ma a Finn Erdészeti Kutató Intézet kilenc kutató osztályból áll és ezekben 13 professzor dolgozik.

IRÁNYÍTÁS

Az intézményben a legmagasabb döntéshozó testület az Igazgatói Tanács. Elnöke a vezérigazgató, van egy elnökhelyettese és öt további tagja, akiket a kormány nevez ki hároméves időtartamra. Az utóbbiak közül kettő az intézet professzora - egyikük a természettudományokat, a másik pedig a műszaki tudományokat és a közgazdaságtant képviseli - , egy tag pedig valamelyik kutatóállomás vezetője. Szintén egy tag képviseli a kutató személyzetet.

Az Igazgatói Tanács mellett egy Tanácsadó Bizottság is működik, amely az új kutatási témákra és a kutatási tevékenység tökéletesítésének módszereire tesz javaslatokat. A Bizottság jelenti az összekötő kapcsolatot az intézet és az erdészeti képviselői között. A Bizottságban az intézetet a vezérigazgató, az egyik professzor és a kutató személyzet valamelyik tagja képviseli. A többi tagot - legfeljebb tízet - a Mező- és Erdőgazdasági Minisztérium nevezi ki három éves időtartamra. Ezek a tagok a Mező- és Erdőgazdasági Minisztériumot, a Pénzügyminisztériumot, a Helsinkii Egyetemet, az Országos Erdészeti Hivatalt, a Központi Erdészeti Egyesületet, a Mezőgazdasági Kutató Központot és az erdészeti más ágait képviselik.

Az intézetnek két irodája van a gyakorlati és az adminisztrációs ügyek intézésére.

Az Adminisztrációs iroda könyveléssel és általános adminisztrációval foglalkozik.

A Kísérleti erdők hivatala a kísérleti erdők és az intézet ellenőrzése alatt álló természetvédelmi területek irányításával foglalkozik.

SZEMÉLYZET

1981 elején az Erdészeti Kutató Intézet kb. 600 főt foglalkoztatott, köztük 160 kutatót. Az alkalmazottak száma az évszaktól függően változik: nyáron és a szabadtéri munkák idején az alkalmazottak száma több mint 1000 fő.

Mindegyik osztály élén egy-egy professzor áll. Az osztályok közül négyben két-két professzor van, ezek felosztják egymás között a munkaterületeket. A személyzet többi része kutató szakemberekből és vezető kutatókból áll. Munkájukat erdésztechnikusok, laborasszisztensek, titkárnők stb. segítik.

KUTATÁSI TEVÉKENYSÉG

A tényleges kutatómunkát a tudományos osztályok, továbbá a négy kutató és négy kísérleti állomás végzi. Szabadtéri kísérleteket az ország minden részén végeznek. A következő leírást az osztályok kutatómunkájáról azért készítettük, hogy kissé részletesebb képet adjunk az intézetben illetve az osztályokon végzett munkáról.

Talajtan osztály

Az osztály az ásványi talajokkal és azoknak az erdészetben való felhasználásával foglalkozik. Ily módon vizsgálják az ásványi talajok fizikai, kémiai és mikrobiológiai tulajdonságait, továbbá a termékenységre való hatásukat. Tanulmányozzák a talajok fejlődé-

sét és a talajjavítási módszereket is.

Az utóbbi években különös figyelmet fordítottak a talajok termőképességének trágyázás, égetés és szántás útján való megjavítására. Az osztály a talajok tápanyag-egyensúlyát is vizsgálja és kifejlesztette a talaj tápanyagtartalma meghatározásának módszereit.

Lápkutatási osztály

Az osztály a tőzeglápok hasznosítását, továbbá az erdőjavítás fő tényezőit, módszereit, technikáit és megvalósítását vizsgálja. Az anyag nagy részét a speciális kísérleti területekről szerzik be: egyrészt az erdőjavítás alatt álló területekről, másrészt a lecsapolt és trágyázott területekről.

Az alapkutatások elsősorban a tőzegető ökológiai rendszerében az erdőjavítás által kiváltott változásokkal foglalkoznak; ezen belül is különös figyelmet fordítanak a nitrogén teljes mobilizálására és használatára.

Az erdészeti hidrológiai kutatások a lecsapolásnak és a trágyázásnak az erdőjavítási területéről távozó víz mennyiségére és minőségére való hatásával, továbbá az árvíznek a növekedésre való hatásával foglalkoznak.

A tőzeglápi erdők létesítésével, ökológiájával, művelésével és többcélú hasznosításával foglalkozó kutatások magukba foglalják a víz- és tápanyagfelhasználás változásainak, továbbá ezeknek az erdők létesítésére és fejlődésére való hatásának vizsgálatát. Fontos kutatási terület még az ültetett fák várható nagyságának tanulmányozása, továbbá az erdőjavítás következményeinek, ill. a gombák, bogyók és az erdei állatok szaporodására való hatásának vizsgálata.

A tápanyagtartalommal és a hidrológiai rendezéssel foglalkozó kutatások a rendszeres trágyázás hatását vizsgálják különböző műtrágyák és azok kombinációi esetében; tanulmányozzák a műtrágyaszükséglet meghatározásának módszereit és a trágyázás ütemezésének a növekedésre való hatását is.

Az erdőjavítási kutatások a trágyázásnak és az erdei csatornák tisztításának módszereit vizsgálják; ezen kívül foglalkoznak a csatornázásnál használt kotrógépekkel és az erdei utak építésével ill. tervezésével is.

Erdőművelési osztály

Az osztály az erdő természetes regenerálódását és ennek komponenseit, továbbá az erdei fák magtermését tanulmányozza annak érdekében, hogy előmozdítsa a hatékony magellátást Finnországban. A mesterséges felujtást és az erdőültetést sokoldalú vizsgálatnak vetik alá. Dél-Finnországban ez a munka a Suonenjoki erdőfelujtási kísérleti állomáson összpontosul, az ország északi részein pedig a Rovaniemiben levő kutató állomáson.

Az osztály nemzetközi együttműködés keretében tanulmányozza a rövid rotációs idejű kulturerdők lehetőségeit és korlátait. A kutatásban együttműködnek az Erdővédelmi osztály, a Láp kutatási osztály, az Erdészeti technológia osztály és az Erdészeti gazdaságtan osztály tudományos munkatársaival. Az erdő növedékét az erdőhozam szakembereivel együttesen tanulmányozzák. Az egyetemi kutató intézetekkel is együttműködnek, elsősorban az alap kutatásban.

Erdészeti genetika osztály

Az osztály az erdei fák genetikai strukturáját tanulmányozza; a kutatási eredményeket a csemetetermelésnél és a felujtásnál hasznosítják. A kutatás célja a faanyagtermelés növelése; ennek érdekében együttműködnek az ökológiai viszonyok megjavításával és az erdőművelési módszerekkel foglalkozó kutatókkal. Kísérletet tesznek arra is, hogy genetikailag jól alkalmazkodó fajtákat találjanak a különböző terepek és vidékek - különösen a Lappföld zord viszonyai - számára. Az osztály szorosan együttműködik más olyan erdészeti szervezetekkel is, amelyek erdei fák nevelésével foglalkoznak. A saját területén az osztály felelős a kutatási tevékenység tudományos megtervezéséért és ellenőrzéséért. Ezen kívül az osztály egy országos

központi nyilvántartást is vezet, amely minden olyan anyagot felölel, ami a facsemete-neveléssel kapcsolatos.

Erdővédelmi osztály

Az erdészeti zoológia egyaránt foglalkozik biológiával, az előforduló állatfajtákkal és a káros állatok által az erdőkben okozott ártalmakkal. Elsősorban a legelterjedtebb ártalmakat figyelik meg, különösen a fenyőtüket károsító rovarok számának ingadozását. Az aktuális kutatások legfontosabb területei a következők: a jávorszarvasok által okozott károk; a trágyázás hatása a káros rovarok előfordulási gyakoriságára; a rovarok által okozott károk a magtermelő plantázsokban; az állatok által okozott károk az észak-finnországi erdőültetési területeken. Tanulmányozzák a levéldarazsak és a mezei egerek biológiáját és az általuk okozott károkat is; kifejlesztés alatt állnak az ellenük alkalmazható védekezési módszerek.

Az erdészeti patológia az erdők abiotikus károsodásait vizsgálja, továbbá a fák betegségeit, a betegségek által okozott károkat és a megelőzés módszereit. Fontos kutatási területek még: az erdei gombák hasznosítása, a taplók által okozott károk és kiirtásuk az erdőfelújítási területeken ill. az erdőkben. Az osztály különös figyelmet fordít a gyökérkorhasztó taplók (*Fomes annosus*) tanulmányozására; vizsgálja terjedési mechanizmusukat és előfordulásukat, tanulmányozza az elhárítás módszereit, továbbá azt, hogy milyen módon terjednek át a kivágott fákról a következő generációra. Kutatják a fenyők tűhullatásának okait, az északi erdőfelújítási területek károsodásait, a rozsdatapló betegségeket és ezek megelőzését a csemetekertekben, továbbá becsléseket készítenek az erdők gombaterméséről.

Erdészeti technológia osztály

A faanyaggal foglalkozó kutatás a fa szerkezetét és tulajdonságait, továbbá a fa ipari nyersanyagként való felhasználását és a fatörzs

mérését tanulmányozza. Az utóbbi néhány évben az osztály a hazai fafajták és a Finnországban meghonosítható külföldi fafajták technikai jellemzőinek vizsgálatára helyezte a hangsúlyt. Tanulmányozzák a rönkölési veszteséget és annak jellemzőit, főként a famunkák szempontjából. Fontosak a mérési kutatások is. A rönkölési művelet racionalizálásának következtében az osztály új mérési módszerek kifejlesztésére törekszik.

Az erdészeti műveletek részleg az erdei munkát, annak gépesítését és fejlesztését tanulmányozza, továbbá az erdei munkát a munkaterület szempontjából és az erdőgazdálkodás problémáit. Az utóbbi időben a fa teljes feldolgozására és az erdei munkák racionalizálására fektettek hangsúlyt. Ezen kívül az osztály nagyszabású kutatásokat végez a rönkölési hulladék begyűjtésével kapcsolatban és új módszereket dolgozott ki az erdei munkások számára; ezek közül jónéhányat már alkalmaznak a gyakorlatban is a finn erdőgazdaságban.

Erdőleltározási osztály

Az osztály kutatja az erdő feltérképezésének módszereit, folyamatosan végzi erdőleltározási tanulmányait, továbbá tanulmányozza az erdők fakészletét és annak elosztását a felhasználók között az erdőgazdálkodás szempontjainak figyelembevételével. Ezen kívül erdőleltározási mérleg-tanulmányokat is végeznek, együttműködve az Erdészeti gazdaságtan osztállyal.

Az osztály legfontosabb hosszulejárati munkája a hetedik országos erdőfelmérés. A többi folyamatban levő kutatás között most fejlesztenek ki egy kétlépcsős mintavételi módszert az erdőleltározási felmérés számára; fejlesztés alatt állnak a légifényképezés és a helyszíni felmérés módszerei és használatuk; tökéletesítik a lábön álló fák mennyisége kiszámításának módszereit; a faanyag felméréséről szóló törvénnyel összhangban számításokat végeznek a lábön álló fák volumenéről.

A növedék és a hozam vizsgálatával foglalkozó részleg a kísérleti erdők összetételét, a növedéket és a hozamot, továbbá ezek megjaví-

tásának különböző módszereit tanulmányozza. A legfontosabb kérdések között szerepel a gyérités hatása a növedékre és a hozamra. Egyre nagyobb szerephez jut a trágyázással foglalkozó kutatás is. Új kutatási ág a rönkölés gépesítése által a növedékekben és a hozamban okozott veszteségeknek és ezek elkerülésének tanulmányozása. Az osztály elkezdte annak vizsgálatát is, hogy mennyiben van jelentősége a kevert faállományú erdők összetételének a fatermelésben.

A számos állandó kísérlet mellett vannak ideiglenes kísérletek is. Az országos erdőfelmérés során összegyűjtött anyagot hasznosítani tudják mindenfajta erdő növedék-vizsgálatánál. Az utóbbi időben megnőtt az északi országok együttműködési programjainak a száma.

Erdészeti gazdaságtan osztály

A nemzetgazdaságtan részleg erdészeti mérleg-tanulmányai keretében folyamatosan információkat szolgáltat az éves fafelhasználás és -kitermelés becsült adatairól, továbbá ezen adatok és a tervbevett megengedett kitermelés kölcsönös viszonyáról. A becslési módszereket folyamatosan tökéletesítik. Az erdőgazdaságot és a faipart mint a nemzetgazdaság integrált alrendszerét vizsgálják, és elsősorban azt a kérdést helyezik előtérbe, hogy az erdőgazdaság termelési eredményei milyen hatást gyakorolnak az egész társadalomra. Tanulmányozzák a munkaerő-helyzetet is az erdőgazdaságban és a faiparban, és prognózisokat készítenek róla.

Az osztály foglalkozik a magán erdőtulajdonosok magatartásával és az erdővagyon tulajdonjogi megoszlásában bekövetkezett változásokkal is. Az erdő többcélu felhasználásával foglalkozó kutatások összehasonlítják az alternatívákat: pl. a fatermelés, a rénszarvastenyésztés stb. egymáshoz való viszonyát vizsgálják ebből a szempontból.

A vállalatgazdaságtan részleg az erdősisítés különböző módszereinek jövedelmezőségét vizsgálja. A vizsgálat a csemeteneveléstől a végző kivágásig terjed. Tanulmányozzák a tervezést, a döntéshozatalt és az ellenőrzést az erdészeti és a faipari vállalatoknál, vizs-

gálják a nyersfa keresletét, kínálatát és árát, ugyanakkor e tényezőket értelmezik, leírják és értékelik mind a vállalat, mind a nemzetgazdaság szempontjából. Ugyanezeket a szempontokat veszik figyelembe a faipari termékek termelésének, forgalmának és felhasználásának tanulmányozásánál.

Matematikai osztály

Az osztály a kutatás által igényelt statisztikai módszerek kifejlesztésével és kutatásával foglalkozik, együttműködik a kutatókkal a matematikai és statisztikai módszerek alkalmazásában és megtanítja a kutatókat e módszerek használatára.

Az osztály kutatói a többi osztállyal együtt részt vesznek az alkalmazott erdészeti kutatásokban. Ezen kívül az osztály adatokat dolgoz fel és ellenőriz az intézet számára, továbbá kiadja az "Erdészeti statisztikai évkönyv"-et és évenként javaslatokat tesz az erdőadózással kapcsolatban.

KUTATÓ ÉS KISÉRLETI ÁLLOMÁSOK

Az erdészeti kutató állomásokat elsősorban azzal a céllal hozták létre, hogy elősegítsék a regionális problémák vizsgálatát, főként Észak-Finnországban. Mindegyik állomásnak állandó személynzete van. Ők jelentik az összekötő kapcsot a kutatás és az erdészet között. Ami az irányításukat illeti, az állomások az intézet vezérigazgatójának vannak alárendelve.

A Parkano-i Erdészeti Kutató Állomás a lappkutatással kapcsolatos hidrológiai és ökológiai problémákat vizsgálja, továbbá az erdőfelújítást a lăpokon. Erdőművelési kutatásokat is végeznek (mesterséges felújítás) és figyelmet fordítanak az erdővédelem és a talajtan kérdéseire is. Az állomás Délnyugat-Finnország szükségleteit látja el.

A Kolari Erdészeti Kutató Állomás elsősorban erdei fák nemesítésével foglalkozik: olyan fákat próbálnak nemesítéssel létrehozni, amelyek jól alkalmazkodnak a lappföldi viszonyokhoz. A lappkutatás hidrológiai és ökológiai vonatkozásai központi kérdései a kutatásnak.

A Muhos-i Erdészeti Kutató Állomás erdőművelési, lappkutatási, erdészeti rovar-tani és növedék-vizsgálati kutatásokat végez.

A Rovaniemi Erdészeti Kutató Állomás az erdőművelés, az erdővédelem, az erdők többcélú hasznosítása, az erdészeti gazdaságtan, a növedék és évenkénti hozam, továbbá a talajkutatás problémáit vizsgálja. Az Erdőleltározási osztályt is képviseli néhány kutató. A fő kutatási profiljuk a Lappföld újraerdősítése.

A kísérleti állomások tevékenységét valamelyik kutató osztály irányítja.

A Punkaharju-i és a Ruotsinkylä-i fanemesítési állomások az Erdészeti genetika osztály alá tartoznak. Különösen tavasszal az osztály tevékenységének legnagyobb részét ezeken az állomásokon végzik.

Az Ojajoki Kísérleti Állomás a legújabb valamennyi kísérleti állomás között. Az Erdővédelmi osztály ide koncentrált a mezei egerekkel foglalkozó kutatásait.

KISÉRLETI ERDŐK

Elterően számos más, jelentős erdőgazdasággal rendelkező ország gyakorlatától, a Finn Erdészeti Kutató Intézetnek az ország szinte minden részén van kísérleti erdeje. Jelenleg ezek területe több mint 79000 hektár. Ezek egy részét az Országos Erdészeti Hivataltól kapta az intézet, másokat megvásárolt, a többit pedig csere útján szerezte.

A kísérleti erdők a kutató munka szükségleteit látják el. Azok az erdők, melyekben nem folytatnak kísérleteket, keres-

kedelmi célokra szolgálnak. 1976-ban ezek bevétele hozzávetőlegesen 1,2 millió finn márka volt.

A kísérleti erdőket azzal a céllal létesítették, hogy biztosítsák a lehetőséget a hosszú-távu kísérletekhez és a tevékenységek koncentrálásához. Az erdőültetés, a csemete-termelési eljárások, a ritkítás és a lülecsapolás jelenleg használt módszereinek többségét azoknak az ismereteknek és tapasztalatoknak a segítségével fejlesztették ki, melyeket a kísérleti területeken szereztek, ahol az erdészeti szakemberek beletanulhatnak a kutatómunkába és gyakorlati tanácsokat kaphatnak a kutatóktól. E célból sokhelyütt kirándulóutak vannak és speciális utikalauzokat ill. ismertetőket adnak ki, melyekben részletes információ található a különböző kutatási témákról. Ezek a területeken 14000 mintavételi hely van, ami mutatja a kihasználás intenzív voltát.

Az intézetben a Kísérleti erdők hivatala felügyeli a területeket. A hivatalt a főerdőmester és személyzete vezeti. Az erdőket két kerületre osztották, melyek egy-egy erdőgondnok felügyelete alatt állnak. A legtöbb erdőterületen van 1-1 erdésztechnikus, aki gondját viseli az erdőknek és helyi vezetőként működik.

A kísérleti erdőkön kívül az intézet 62 ezer hektár természetvédelmi terület fölött is ellenőrzést gyakorol. Ezeket is használhatják kísérleti célokra. A legnagyobb természetvédelmi területek, amelyek az intézet ellenőrzése alatt állnak, a következők: Pallas-Ounastunturi és Pyhäntunturi nemzeti parkjai, Malla, Pisavaara, Häädetkeidas és Karkali szigorúan védett rezervátumai és Aulanko természetvédelmi területe.

Néhány kísérleti terület közismert turista kirándulóhely és ez külön munkát ad a helyi tisztviselőknek. Az említetteken kívül Saanatunturi, Koli, Punkaharju és Saariselkä ilyen terület.

Az Erdészeti Kutató Intézet megállapodott az Országos Erdészeti Hivatallal és néhány faipari vállalattal azok érdeinek kutatási célokra való használatában. Magánerdőkben is végeznek rövidtávu kutatásokat.

INFORMÀCIÒS ÈS PUBLIKÀCIÒS TEVÈKENYSÈG

Az intézet munkája eredményeit két folyóiratban publikálja, melyek közül a "Communicationes Instituti Forestalis Fenniae" nevű tudományos folyóirat a fontosabbik. Ennek egy-egy száma 5-6 tanulmányt tartalmaz. 1918 óta közel 600 tanulmányt publikáltak, többségüket angol nyelven.

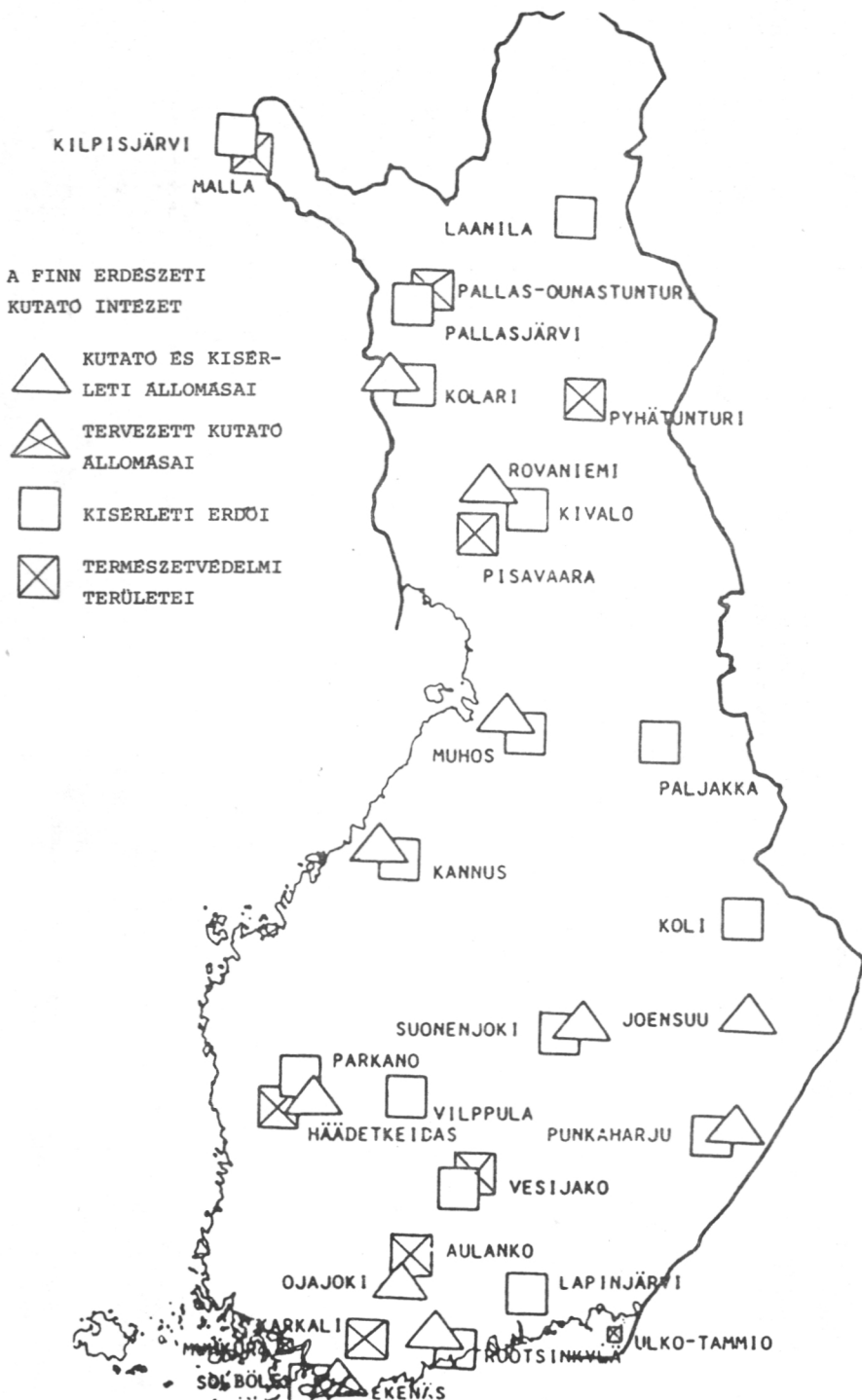
A gyakorlati erdészettel kapcsolatos kutatómunka eredményeit és a hosszú-távú programok előzetes eredményeit a "Folia Forestalia" nevű folyóiratban közlik. 1963 óta 450 publikáció jelent meg a lapban; évente kb. 30-50.

A kísérleti állomások 1972 óta saját információs közlönyt adnak ki. Publikációik a kutatások előzetes eredményeit és az állomásokon tartott előadások anyagát tartalmazzák.

Az intézet információs tevékenységének az a célja, hogy a szerzett információkat mindenki számára hozzáférhetővé tegye. A sajtón keresztül történő tájékoztatás felöleli az összes erdészettel foglalkozó szaklapot, a nagyobb napilapokat, a hírügynökségeket és más sajtószerveket. Az informálás fontos eszközei a kirándulások és a tanfolyamok, ahol kutatók tartanak előadásokat.

A kísérleti területekről szóló ismertetőket és más információs anyagot az intézetről az Információs Szolgálattól lehet beszerezni.

A Finn Erdészeti Kutató Intézet - Információs Részleg
Unioninkatu 40 A, 00170 Helsinki 17
Tel. 90 - 661 401/143

A FINN ERDÉSZETI KUTATÓ INTÉZET
SZERVEZETI FELÉPÍTÉSE

